

# BÜYÜK SANATÇI - KIRKOR KÜÇÜK



Kırkor, Sevim Şengül ile program sırasında.

**M**esleği müzisyen; “Kemani”. Türk Sanat Müziği ustası. 30 Yıldır Kanada’da yaşıyor. Göçmenlik müzikten uzaklaşmasına, gözü gibi baktığı kemanının tozlanmasına neden olmamış. Çocukken gönül verip kendini adadığı çalışmalarını yeni vatanında da kesintisiz sürdürmüş. 70 yaşında, hala o müziğin, müzik onun içinde.

Toronto’da kendisini yakından tanıdığımız için gurur ve sevinç duyduğumuz bu değerli insan sayın **Kemani Kırkor Küçük**. Kendisiyle ilgili bir yazı yazmak istediğimi söyleyince o her zamanki kadirbilir ve alçakgönüllülüğüyle üşenmedi kalktı işyerime kadar geldi. Gelirken iki de kaset getirdi, kendisi doldurmuş hem çalıp hem söyleyerek. Parmaklarının keman üzerindeki dansını daha önce izlemiş ve hayran kalmıştım. Meğerse sesi de güzelmış. O duygusal Hüzzam Taksiminden ardından “Bir Zamanlar Maziye Bak Ne Kadar Şendik”i söylüyor. Kırkor Küçük 16 Mayıs 1931 tarihinde Malatya’nın Arapkirli kasabasında doğmuş. Daha yedi yaşındayken tahtalara bulduğu telleri takıp gererek kendi imal ettiği çalgılarla müziğe başlamış. Notayı makamı dert edinmeden, kulaktan dolma, pratik olarak. Dönemin müzisyenleri hor gören anlayışı nedeniyle

bu ilgisini kendisi de keman çalan babasından bile saklamış. Ancak zaman zaman çekimine kapılıp babasının duvarda asılı duran kemanını gizlice alır, mahalle arkadaşlarına küçük konserler verirmiş. Ancak her denemesinden sonra akordun bozulması nedeniyle babasından azar işitir, hatta dayak yermiş. “Alman Harbi” sırasında askere çağrılan babası giderken kemanını Kırkor’a uzatarak “Haydi çal da görelim ne biliyorsun” der. O anı şimdi de bütün ayrıntılarıyla hatırlıyor Kırkor Bey. “Babama hayatımda ilk kez keman çalıyordum. Uyu Demeye Geldim’i çaldım. Kulaklarına inanamadı” Ancak baba kendisi de kemanına aşıktır, askere giderken kemanını da alır yanında. Kırkor’un bütün planları alt-üst olur. Ancak, temiz ve iyi kalpli tüm insanlarda gördüğümüz gibi, bu çaresiz duruma çözüm kendiliğinden gelir; kapı komşuları Aziz Şardak heveslenip aldığı, ama pek de kullanmadığı kemanını müziğe düşkünlüğünü bildiği Kırkor’a verir. “Para kazanıp kendine yenisini alır, bunu geri getirirsin”. Böylece Küçük Kırkor’un, kendisini Kemani Kırkor Küçük yapacak olan yolculuğu başlar.

11 yaşına geldiğinde Kırkor artık müzikten para kazanmaya başlamıştır. “Tefçi Seher Abla” ile birlikte düğünlerde kadınların bulunduğu bölümde keman çalmaktadır. 14-15 yaşına gelinceye kadar bu çalışmalarını sürdüren Kırkor, bir gün kadınların “Sen artık koskoca adamsın, bu tarafa giremezsin!” demeleri üzerine işsiz kalır. Bunun üzerine kendisi 4 kişilik bir grup kurarak parti ve düğünlerde çalmayı sürdürür. Kırkor artık müzikten iyi para kazanmaya başlamıştır.

Kırkor Küçük’ün yaşamında en önemli olay hiç kuşkusuz evliliği. Ardemis hanımla evlendiğinde Kırkor yalnızca 18 yaşındadır. 16 Aralık 1948 tarihinde Ardemis’le Kırkor yaşamalarını birleştirirler.

“1952 yılında birkaç konser vermek üzere Gaziantep’ten grup geldi. Solistleri hiç unutmam Sema İçli diye bir bayandı. Kemancıya ihtiyaçları var mı?. Bana haber verdiler ister misin diye. Sevinerek kabul ettim. Sema Hanım bir şarkıdan önce “Re üzerine Kürdilihicazkar istiyorum.” dedi. Ben Kürdili Hicazkar’ı bilirdim ama öyle notadan filan haberim yoktu. Sema Hanım’ın ne istediğini anlamadım. Bildiğim gibi çalmaya başladım şarkıyı. Rahatsız olan Sema Hanım şarkı sırasında dönüp dönüp bana bakıyordu. Bizim meslekte bu çalgıcıya bir hakarettir. Ama iyi para kazandığım bu işten olmak istemediğim için anlamamazlıktan gelip çalmaya devam ettim. O gece aldığım en önemli ders artık nota öğrenmemin kaçınılmaz olduğuydu.”



Kırkor, Gönül Akkor ile program sırasında.

Kırkor nota öğrenmek ve müzik hayalini gerçekleştirmek için aynı yıl eşi ve 6 aylık kızıyla birlikte İstanbul’a göçer. Kapalıçarşı’da bir “yazmacı”nın yanında işe girer. Kısa bir süre sonra da Udi Sadi Erden’den özel dersler almaya başlar. 7 ay kadar sonra Sadi Bey Kırkor’u kendisini geliştirmesi ve daha iyi yetişmesi için Karabey Konservatuvarı’na götürerek kaydını yapar. Ertesi yıl artık piyasaya girme zamanının geldiğine karar verir ve Casablanca Gazinosunda “bedava” işe başlar. Bakınız o gazinoda hangi